

JOVES PRESENT I FUTUR

Toni Comín

Crònica del debat.

Biblioteca de La Garriga, 4 de maig de 2009

L'Ateneu va invitar, el dilluns 4 de maig, a en Toni COMÍN, a parlar als nostres joves d'aquest tema tant interessant i de futur assegurat. És Diputat del Parlament de Catalunya i Professor d'ESADE, amb una trajectòria d'entusiasta col·laboració amb la ciutadania i promotor de propostes de millora per a la nostra societat.

El Debat, en forma de tertúlia, va ser molt interessant i entenedor. Preparat per incitar als joves a reflexionar i a fer propostes sobre el seu esdevenidor. Va començar per donar una perspectiva històrica del concepte JOVENTUT. Fem, a continuació, un resum de la exposició d'en Toni Comín.

D'entrada, s'ha de dir que és un invent recent. Abans la vida tenia dues etapes, es passava d'infant, protegit pels seus pares, a adult que havia d'espavilar-se per a la seva supervivència. Així, des dels neandertals *fins fa cinc minuts*, va dir, en broma, per a destacar la proximitat del naixement del concepte Joventut.

En realitat aquest moment arribà amb la Revolució Industrial, a les acaballes del segle XIX. La gran revolució social i el miracle econòmic de l'alliberació de la dependència de la Natura i de creació de riquesa material. Però amb ella també arribaren les desigualtats, la classe obrera, els burgesos com una classe al accés de qualsevol. És la classe social de l'abundància. I en el món de la ficció, la joventut arriba de la mà del seu primer heroi: "Werther " de Goethe, i del moviment romàntic, que inventa frases com la que deia Rubén Darío "*JUVENTUD, DIVINO TESORO*".

Cal recordar que l'esperança de vida era, al segle XVII , de 30 a 40 anys i ara, a la nostra societat està al voltant dels cent anys. Així a l'Edat Mitjana la brevetat de la vida portava a una obsessió per la salvació. En canvi, al romanticisme, per la burgesia la màxima expressió era la qüestió: "Quin sentit té la vida?". El Werther és copiat, en el vestir, en els seus neguits i, fins i tot en el suïcidi. Una joventut amb plenitud física i dels coneixements però amb pocs recursos per respondre.

Fan preguntes que no tenen resposta. Els joves o adolescents (*que adolecen*, en castellà) no permeten que se'ls hi digui que és l'edat més bona de la vida.

Però els hi passen coses que mai tornaran.

Qui ha treballat per la joventut, com una etapa molt important de la nostra vida?

Sens dubte, la cultura consumista de la publicitat. Creen l'estereotip d'un grup de persones que se les pot distingir com a possibles i fidels compradors, en l'economia de mercat que som. "l'edat més bonica la que ha de saber escollir" tot desmitificant la joventut existencialista. D'altra banda, la societat té oblidat el diàleg inter-generacional. S'està consolidant una societat segregacionista. Cadascú només creix amb els la seva edat sense intercanvi d'experiències amb els avis, o els professionals experts (desaparició de l'aprenent).

Els joves haurien de desmitificar la joventut com a mite, o com l'estereotip que els interessos del mercat li volen donar. La joventut és una etapa de la nostra vida en la que coexisteix la formació de base, el treball i l'esbarjo.

Hi ha unes dates que cal recordar per que han suposat uns moviments il·lustratius. L'ANY 1968, el maig francès, que demanava un canvi social profund però que només es va moure en el terreny de la utopia, "siguem realistes, demanem l'impossible", sense propostes concretes assequibles. L'ANY 1988, es despertaren els moviments socials, ecologisme, antinuclear, feminista (oblidant la lluita de classes) que no són acceptats, ni com oposició, pels Estats i també fracassen. L'ANY 2008, cau, en principi, la cultura liberal capitalista que predica que "el progrés és fer diners rapits, sense cap regulació efectiva, en un món d'especulació i de la llei del més fort".

Ara, al 2009 estem en plena crisi global. S'han de trobar nous camins. Ara és la vostra joventut, com també de la resta de ciutadans, hem de no restar aturats, ni muts. S'ha de fer un canvi social possible, no utòpic. Fer-ho amb saviesa, "amb il·lusions blindades a la frustració".

Ara vull afegir per acabar, una quantificació interessant. Dels 6000 mil·lions de persones que som al món, 3000 mil·lions són joves del tercer món que no han conegut la nostra forma de viure. Nosaltres, els països rics, només tenim 200 mil·lions de joves. Això condicionarà el vostre futur, que no es podrà fer sense comptar amb la totalitat de la població mundial. És una dada de partida molt important.

El torn de preguntes i intervencions es pot resumir, en:

Es creu que cal incorporar a la gent gran al procés de formació de la joventut. Està demostrat que la saviesa va dels avis als nets.

Cal reivindicar el diàleg inter-generacional, crear una Xarxa Educativa.

Si els joves del Maig del 68 haguessin tingut la informació que avui tenim potser no ho haguessin fet. La veritat és que nosaltres no ho fem, però sabem el que està passant o no ho volem saber?.

La generació dels anys 80 creia que eren "NO FUTURE", pel desplegament de l'armament, i de la pèrdua de perspectiva viable. I ara?, a quina velocitat i acceleració hem de caminar?.

La meua iaia em deixa fer coses que no deixava fer a la meua mare. En la lluita pel nostre futur els avis ens donen els seus ideals però necessitem més coses.

COLOFÓ: Ara tenim el que tenim, i si hi han ganes, cal posar mans a la feina, sense esperar que el vaixell ens porti on no desitgem. Comencem un Taller dels "JOVES, PRESENT I FUTUR" i diguem-hi la nostra.

En definitiva, un conferenciant engrescador, uns joves trempats, un ateneu dispostat i el Taller està servit.

Ferran Ycobalzeta i Cibiach, *president de l'Ateneu per la Dignitat*
L'Ametlla del Vallès, maig de 2009